

εἴηται οὐκέτε τοῖς μόνοις εἰσόμενοι καὶ τὰ ίδιαν εἰργάσθαι καὶ εἰς τὸν αὐλόν, πατερεύομενα μέρη ουῶν ἔχει ταῦτα οἱ λόγοι· τούτοις δὲ τοῖς διπλίμασι διαφανεῖν· πάσας γὰρ αὐτῶν πινες εἰσφέρειν, καὶ τὸ εἰδέες διπλίστησαι, παρεπελεῖσθαι τῶν γάστρων ἀντανταί. καὶ τοις βούλησις τηλεοδοτοῖς ἀπανταῖς τοὺς τεχνίτας ἀγνοεῖν, καὶ μηδὲ διπλικῆσθαι, τὸν διλογον. ἀπόστολος δὲ καὶ τὸ ὀφεληθήσεται υφαίνεις ἡ τέκτων τοῦτο τὸν αὐτὸν τέχνην, εἰδὼς αὐτὸν τάξαδόν; ή ποὺς ἱστεκώτερος ἡ στρατηγικότερος ἐστι, ὃ τούτος ἐστιν αὐτὸν τελεαύτος; φύεται μέρη γὰρ οὐδὲ τοὺς οὐτειαν οὐτοὶς διπλοποιεῖν ὁ Ιερός, αὐλαὶ τῶν αὐτρόπους μέλλον δι' ἄλλους τῶν ποδῶν· καὶ δι' ἵππων γρούς ιατρεύειν, καὶ τοῖς μέρη πούτων, διπλοτομῶν εἰρήνων.

Κεφάλαιον 6.

ΠΆλιν δὲ ἐπανέλθομεν διπλοῦ τῷ διπλού· εἰργάσθων, τὸ ποτὸν αὐτὸν. φάγεται μέρη γὰρ αὐλοῦ εἰναὶ αὐλαὶ τοφές εἰς τέχνην. αὐλοῦ γὰρ εἰς λατεκῆν, καὶ στρατηγικῆν, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄμοισις, τὸ οὐρανούσῃ τομῆσθαι, ή οὖν χάρει τὰ λοιπὰ τοφές πεπεινεῖς; τοῦτο δὲ εἰς λατεκῆν μέρη, οὐδέποτε "εἰς στρατηγικῆν δὲ, νίκην εἰς οἰκοδομικῆν δὲ, οἰνίαν" εἰς αὐλαῖς δὲ, αὐλαῖς εἰς αὐτοῖς δὲ τοφές εἰς τοφαρέτες, τὸ τέλος τούτου γὰρ ἔνεκεν τὰ λοιπὰ τοφές πουσταπίτες, εἴστι εἰς τὸ τρίτον τοφαρέτην ἀπαντῶν διπλοῦ τέλος, ποτὸν αὐτὸν εἰς τὸ τοφαρέτην αὐτοῦ. εἰ δὲ πλείω, τούτα. μεταβείνουν διπλοῦ λόγοι εἰς τὸ εἰπόντον αὐτοῖς· πότῳ δὲ ἐπι μελλον διπλοποιεῖσθαι πειραζόντος. ἐπεὶ δὲ πλείω φάγεται τὰ τέλη, τούτων δὲ ἀμερύμενά τινα δὲ "εἰργεῖν" οἰον πλούτον, ἀναλογίαν, καὶ δόλως τὰ ὄργανα· δύνανται δὲ διπλοῦ τέλην· τὸ δὲ αὐτὸν, τέλειν τη φάγεται· εἴστι εἰς διπλοῦ τέλους τὸ πλούτον τέλειον, τούτων τούτων δὲ τελεοποιεῖσθαι τούτων· τελειτερούν δὲ λέγομεν τὸ κατέδητον τὸ δὲ ἐπιτερούν· καὶ τὸ μετέποτε δὲ αὐλοῦ αὔρετον, οἷον καὶ κατέδητον τοῦ διπλοῦ αὔρετον· καὶ αὐτὸν πλούτον τοῦ διπλοῦ αὔρετον· καὶ αὐτὸν πλούτον τὸ τέλειον τὸ κατέδητον αὔρετον αὔρετον, καὶ μετέποτε δὲ αὐλοῦ ποιεῖσθαι τὸ δὲ διπλοποιεῖσθαι διπλοῦ τέλους τούτων· τελειτελειτον γένεται αὐτὸν τέλην, καὶ οὐδέποτε δὲ αὐλοῦ ποιεῖσθαι τὸ δὲ κατέδητον, καὶ τοῦτο καὶ πάσαν αὔρετον αὔρετον μέρη καὶ διπλοῦ τέλους (μηδετέρας γάρ διπλοβάθυντος, ἐλαύνει δὲ ἕργον ὡντός).

A id habentes magis ea quæ nobis bona sunt cognoscere, & si cognouerimus consequi etiam possemus. Hæc quidem ratio probabilitatem quandam habet: à scientiis tamen videtur dissentire. omnes enim cum bonum quoddam appetant, idq. quod sibi deest, inquirant: cognitionem eius praetermittunt. Dubium sane etiam est, quam utilitatem consequetur textor aut faber in sua arte: si bonū ipsum cognorit, vel quomodo medicus ad medēdum, aut dux ad imperandum peritior reddetur: si ideam ipsam contemplatus fuerit. Nam neque inter speculari sanitatem medicus videtur, sed hominis sanitatem: imo vero fortasse huius hominis sanitatem: quippe cum singulis medeatur. ac de his quidem haec tenus.

CAPUT V.

Nunc rursus redeamus ad id, quod querimus, bonum: quidque id sit inuestigemus. videtur enim aliud in alia actione, atque arte esse. nam aliud in medicina, aliud in re militari, & reliquis simili. Quid igitur vniuersiusq. bonum est: An id, cuius gratia cætera aguntur? hoc autem est in medicina sanitas: in arte militari victoria: in ædificatoria domus: in omni denique actione & electione finis ipse, cuius gratia reliqua omnia omnes agunt. Quare si quis communiter agendorū omnium finis est, id agendum bonum erit. Sin plures, hi ipsi. Iam vero digrediendo in idem deuenit oratio. Quocircum magis enitendum, vt hoc idem declaremus. Quoniam vero plures esse fines videntur, & horum quosdam ob aliud expetimus, vt diuitias, tibias, instrumenta denique omnia: non omnes esse perfectos perspicuum est, at optimus finis esse quid perfectum videtur. Quare si vnum aliquid erit quod perfectum sit, id erit quod quærimus: si plura, id quod perfectissimum horum est. Id autem, quod per se sectandū est, eo perfectius dicimus, quod propter aliud appetimus. quodque nunquam ob aliud eligendum est, in iis quæ & per se & ob aliud expetuntur, absolutè autem perfectum, quod semper per se: nunquam ob aliud expetendū est. Eiusmodi autem videatur felicitas maximè esse, hanc enim propter se seipsum semper, & nunquam ob aliud expetimus. At honorem, voluptatē, mente, ac virtutem omnem etiam propter ipsa expetimus: quippe cum eadem experiemus, etiā si nihil inde nobis euenire: